

[Socialministeren.]

Jeg oplyste dengang, at jeg allerede i nogen tid havde været opmærksom på ønskeligheden af en revision af medhjælperloven, og at der blev arbejdet med spørgsmålet i socialministeriet. Dette arbejde er siden blevet fortsat, og der er ført forhandlinger til forskellig side. Det er mit håb, at dette arbejde snart må føre til, at der gennemføres en revision af medhjælperlovgivningen.

Jeg kan derfor på ny tilkendegive min velvilje over for tanken om, at spørgsmålet om en revision af medhjælperloven optages til behandling, og jeg tilsiger min medvirken, såfremt der måtte være ønske om at drøfte de herhenhørende spørgsmål i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Fuglsang*): Jeg kan selvfølgelig kun takke den højtærede socialminister, der endnu en gang bekræfter sin velvilje over for tanken om i hvert tilfælde at gennemføre ændringer i medhjælperloven. Da vi sidst fremsatte forslag vedrørende denne lov, foreslog vi den ophævet og erstattet med en virkelig beskyttelseslov, først og fremmest for landbrugets unge, men selvfølgelig også for alle andre, som er underkastet denne lovs bestemmelser.

Ministeren udtalte dengang som sin mening, at den da 37 år gamle lov var i hvert fald delvis forældet, og nævnte også, at man arbejdede med en ajourføring af loven. Men det var ikke alene den højtærede minister, der dengang viste velvilje; velviljen fulgte op af alle tre regeringspartiers ordførere. Socialdemokratiets, de radikales og retsforbundets ordførere, ja, endog den konservative ordfører, mente, at der i hvert fald kunne være ting, som der var grund til at se på. Kun venstre gik dengang imod med den ikke ukendte, men ikke altid lige tidssvarende henvisning til det patriarkalske forhold mellem husbond og medhjælper.

Dengang følte jeg mig altså i den lykkelige situation at kunne takke for velvillig

modtagelse; men jeg er i nogen grad blevet skuffet. Det er blevet bekræftet — hvad jeg undertiden får at vide — at man ikke skal tage glæderne på forskud. Trods velvilje, trods det, at man nu i over 2 år har arbejdet med sagen, er der for mig at se ikke sket noget som helst, skønt vi stadig har den samme minister og en regering, der er sammensat af de samme partier. De forhold, der dengang blev stemplet som forældede, består stadig. Der er stadig, som den socialdemokratiske ordfører dengang udtrykte det, tale om en udpræget forskelsbehandling, hvad angår dem, der er underkastet medhjælperloven, og andre arbejderkategorier. Der er stadig, som det radikale partis ordfører sagde det, al mulig grund til at tage loven op til revision, og den baggrund, som retsforbundets ordfører erkendte var til stede, er ikke blevet ændret siden da.

Nu må jeg i sandhedens interesse tilføje, at den velvilje, der dengang var for baggrunden for forslaget, ikke gjaldt indholdet, nemlig ophævelse af loven og erstatning med en anden lov. Denne omstændighed har vi bøjet os for, idet vi har fjernet den anstødssten, som selve det at kræve medhjælperloven ophævet syntes at være. I stedet har vi fremsat forslag om fjernelse af nogle af lovens mest åbenbare urimeligheder — dem, som gang på gang er blevet fremhævet af fagbevægelsen.

Det drejer sig om, at loven, overensstemmende med, hvad der står i dens § 1, i praksis kun skal omfatte unge under 18 år og ikke, som det gang på gang er tilfældet i øjeblikket, skal kunne bringes i anvendelse også over for ældre. For de unge bør den være en virkelig beskyttelseslov, udformet ud fra den svagere parts, d. v. s. den unge medhjælperes interesser, medens man ofte har indtryk af, at det modsatte er tilfældet.

Dette gælder ikke mindst fæstemålet og dets varighed. Her foreslår vi principielt, at fæstemål ikke bør kunne indgås for mere end én måned, subsidiært, hvis det ikke er muligt at nå så vidt, ikke for mere end et